

El Sindicat i el Centre Parroquial

Dosrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer de Mossèn Jacint Verdaguer, 11-13 - Dosrius
Emplaçament A ponent del nucli urbà, al km. 4 de la carretera B-510 que porta a Llinars, al seu pas pel poble
Alçada: 140m

Coordenades:

Latitud: 41.59487
Longitud: 2.40479
UTM Est (X): 450395
UTM Nord (Y): 4604968

Classificació

Número de fitxa 08075-9
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Any 1921-25
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Cal rehabilitar-lo interiorment i arreglar l'arrebossat dels paraments.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Dosrius
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dv., 01/12/2017 - 01:00

Descripció

Edifici aïllat amb jardí posterior, format per dos cossos adossats en perpendicular que li confereixen una planta en forma d'L. El volum de llevant (nº 11) és rectangular, presenta una coberta de teula àrab de dues vessants amb el carener paral·lel a la façana principal i està distribuït en planta baixa i pis. La façana principal compta amb un gran portal d'accés d'arc escarser a la planta baixa i una senzilla finestra rectangular al pis, coronada amb una decoració pictòrica a mode d'arc ogival. La façana està rematada per coronament de perfil trencat, amb una cornisa motllurada de maons i un plafó central apuntat. Les obertures de la façana lateral, en canvi, són rectangulars i estan bastides en maons, amb arcs de descàrrega superiors. La construcció està bastida en pedra i maons, amb el parament principal arrebossat. L'altre volum (nº 13), adossat a ponent, també és rectangular, compta amb una coberta de teula àrab de dues vessants i està organitzat en una sola planta. La façana orientada al carrer presenta quatre grans finestrals d'arc escarser i està coronada per una doble cornisa motllurada i de dents de serra. A la façana lateral, per contra, hi ha un sol portal d'arc escarser. Ambdós paraments es troben arrebossats.

Història

El solar on es troba construït l'edifici fou cedit al Sindicat Agrícola Catòlic el 9 d'agost de 1921, tot i que amb una clàusula que condicionava la disposició del mateix en favor de l'església, en cas de desaparició del Sindicat. Les obres es dugueren a terme amb els diners dels socis (un 90% de la població). El nº 11 es va correspondre amb la seu del Sindicat. A la planta baixa s'hi podia comprar menjar pel bestiar, sulfats i adobs per la terra, entre d'altres productes. El pis superior va estar destinat, en origen, a ser l'habitatge del responsable de la institució. En el nº 13, en canvi, s'hi va construir una sala amb escenari i vestidors destinada, sobretot, a representacions teatrals, tot i que també s'hi feren sessions de cinema, balls, xerrades, etc. Als anys 90, aquest edifici fou objecte d'unes petites reformes interiors (escenari, empostissat de fusta i pati de butaques). Pel que fa al Sindicat, l'any 1930 obtingué permís per instal·lar un molí triturador amb motor, segons consta documentalment. Posteriorment, als anys 40 del segle XX, el Sindicat Agrícola Catòlic es va dissoldre, passant a ser la "Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos". Aquesta va estar en funcionament fins a principis dels anys 50, moment en que s'atura l'activitat, tot i que la Hermandad no queda dissolta. Aquest fet propicia que l'any 1995, l'edifici passi a ser propietat del Bisbat de Barcelona per la clàusula anteriorment mencionada. A finals dels anys 60 principis dels 70, fou la seu del "Club Ferradura" (punt de trobada dels joves de 14 a 16 anys). Pel fa al Centre Parroquial, cal dir que durant molt de temps fou l'única sala del poble. Amb la dissolució del Sindicat Agrícola Catòlic, aquest volum va passar a ser propietat de l'església i es començà a denominar Centre Parroquial de Dosrius. Durant l'època de mossèn Enric Xicola (1933-1935) s'hi projectaven pel·lícules de cinema mut. Posteriorment, també el NODO i una projecció dominical/dies festius de pel·lícules fins l'any 1976. Pel que fa al teatre, es coneix que entre els anys 1929-30, un grup teatral d'homes del poble hi actuava. L'any 1934 s'hi representà l'obra "Fabiola", feta per les dones i amb direcció d'Esteve Albert i de mossèn Xicola. Entre els anys 1949 i 1955, essent rector mossèn Jaume Arcarons, es començaren a fer representacions mixtes. L'any 1961 es va fer la primera edició del Festival "Vol i Pot", que es allargar fins l'any 1968. També s'hi van fer diversos festivals infantils.

Bibliografia

ALSINA I BOIX, Neus; JUBANY I PINÓS, M. Àngels (1988). "Dosrius al primer terç de segle (1900-1933)". El Comú, núm. 2, p. 16, 18, 19. ALSINA I BOIX, Neus (1990). "Cinema a Dosrius??? I per què no.

En tot cas, depèn de tots nosaltres". El Comú, núm. 12, p. 17. ALSINA I BOIX, Neus; JUBANY I PINÓS, M. Àngels (1995). Una ullada al passat: història gràfica de Dosrius, Canyamars i el Far (1900-1975). [Dosrius]: Ajuntament de Dosrius, p. 8, 226-229, 233. ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.E.04/009. El Full. Revista d'informació municipal. Dosrius: Ajuntament de Dosrius, núm. 28, p. 13; núm. 29, p. 11; núm. 31, p. 7; núm. 35, p. 11. JUBANY I PINÓS, M. Àngels; ALSINA I BOIX, Neus (1988). "La Segona República i la Guerra Civil a Dosrius (1931-1939)". El Comú, núm. 3, p. 9. PLANAS I NOVELL, Joan (2010). 100 anys de vida amb Joan Planas i Novell: adoptat a Barcelona, castigat per la guerra civil i estimat entre Dosrius i Mataró. [S.I.: s.n.], p. 35. RAMIS NIETO, Josep. "El Sindicat Agrícola Catòlic de Dosrius". A Dosrius. Una visita al passat. 4-11 de novembre de 2016. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017.

